

af Minoriteten. Det forekommer mig, at det er den almindelige Sætning, som udtales af Majoriteten, at den bedst forstaaer at vælge dem, som ere meest skikede til at behandle en Sag i et Udvalg; men jeg kan ikke samstemme deri. Udvalget har dernæst meent, at det ikke er afgjort, hvorvidt Udvalgenes Arbejdsdygtighed vilde forøges, og Sagerne derved føres til en hurtig og heldig Løsning, hvis Minoriteten stedse kunde sætte et vist Antal Medlemmer ind i Udvalgene. Dette forekommer mig heller ikke at være nogen tilstrækkelig Grund; thi Udvalgenes Sammensætning maa dog være af Bigtighed med Hensyn til Sagens Behandling her i Thinget, da det jo, som bekendt, i Almindelighed er Udvalgenes Indstillinger, der gaae igjennem; hvis altsaa Minoriteten kunde indvirke paa disse Indstillinger, vilde derved muligviis fremkomme et andet Resultat, end naar det kun er Majoriteten, som gjør Indstillingerne. Udvalget har dernæst henvist til, at der naturligviis opstod Spørgsmaal om, hvorvidt den Valgmaade, som er bestemt for Valgene til Rigsraadet, ikke burde komme til Anvendelse ogsaa her ved Valgene til Udvalg, men har meent, at man manglede praktisk Erfaring i saa Henseende. Jeg skal i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at det er eengang hvert ottende Aar, at disse Valg til Rigsraadet foresalbe, saa at, hvis vi skulde vente, til vi fik en praktisk Erfaring, forekommer det mig, at Udfigterne vilde blive meget lange til at komme til Erkjendelse om, hvorvidt Ländstinget burde gaae ind paa den samme Valgmaade. Det forekommer mig, at man maatte enten anerkjende eller ikke anerkjende som rigtig den Valgmaade, der finder Sted ved Valgene til Rigsraadet, hvorved Minoritetens Ret er fuldkommen sikret; men at omgaae, som det forekommer mig, eller at undgaae Spørgsmaalet ved at henvise til, at man ikke har Erfaring derom, forekommer mig ikke at være hensigtsmæssigt. Efter min Anskuelse er nemlig den Valgmaade, som er bestemt for Valgene til Rigsraadet, aldeles hensigtsmæssig ogsaa ved Valgene i en Forsamling. Jeg indrømmer, at den kan, naar det er Valg i Kredse, hvor Valgerne ikke mødes, have sine store Banskkeligheder; men det er

Noget, som ikke kan finde sin Anvendelse paa Valg i en Forsamling. Jeg troer derfor, at det havde været hensigtsmæssigt, at man var gaaet ovet til det Princip og den Valgmaade, som er etableret ved Valgene til Rigsraadet. Jeg skal med Hensyn til den complicerede Valgmethode dog gjøre opmærksom paa, at Complicationen egentlig beroer paa, at Lovgiveren ved Valget til Rigsraadet har villet undgaae Omvalg. Det er derved, at denne anden og tredie Methode, om jeg saa maa udtrykke mig, for at udfinde Majoriteten, er fremstaaet. Dersom man kunde have gaaet ind paa Omvalg, hvilket jo ingen Banskkelighed har i en Forsamling som den nærværende, da vilde der kun have været een Regel at opstille, nemlig, at den var valgt, som havde det Antal Stemmer, der udkommer ved at dividere Valgernes Antal med Antallet af de Medlemmer, der skulle vælges.

B. Christensen: Ja, jeg maa tilstaae, at jeg for min Deel er slet ikke enig med den ærede sidste Taler i hans sidste Indtringer. At Thinget skulde, navnlig i Faveur af de saakaldte Minoriteter, gaae over til at besætte sine Udvalg efter den Valgmethode, som den nye Valglov for Rigsraadet har indført, kan jeg paa ingen Maade tilraade. Denne Valgmaade nærmer sig efter min Overbeviisning saameget til Unatur og Uret mod Majoriteten, at det vilde smerte mig at see den bragt til en vis Ære i Danmarks Rigsdag, og jeg kan heller ikke overbevise mig om Andet, end at det saavel ved Udvalgenes Besættelse, som i det Hele ved at frembringe de bedst mulige Resultater af Forsamlingens Virksomhed, maa og bør tilkomme Majoriteten netop som Majoritet ogsaa at have den overveiende Indflydelse paa Udvalgene. Jeg skal, skjøndt jeg meget ofte og alleroftest i mit Liv har hørt til Minoriteter, dog være meget langt fra at troe, at endogsaa blot Minoritetens egen Interesse vilde være tjent med, at man tyede til denne Valgmaade. Det forekommer mig, at det i dette Forhold, det repræsentative Forhold, ligger nær at erkjende, at Minoriteten i Sagens og sin egen Interesse bestandig bør holde for Die, at den maa stræbe efter at